

آینه

نویسنده

ابهامات اصلاح واحد پول ملی

● **رضا خسروشاهی**؛ ... بانک مرکزی نرخ خرید و فروش ارز توسط چه کسی را تعیین می‌کند؟ آیا نرخ خرید و فروش ارز توسط مردم را تعیین می‌کند؟ یا نرخ خرید و فروش ارز توسط خود را تعیین و اعلام می‌کند؟ اگر مقصود این باشد که بانک مرکزی نرخ خرید و فروش ارز متعلق به خود را تعیین می‌کند که این مطلب بدیهی است و نیازی به ذکر در قانون ندارد. هر شخص حقیقی یا حقوقی که دارایی متعلق به خویش را خرید و فروش می‌کند، نرخ خرید و فروش خود را هم تعیین می‌کند و این امر از اختیارات اساسی هر شخص است و نیاز به تصریح در قانون ندارد... نظام ارزی کشور باید در قانون پولی و بانکی تعیین شود و مناسب‌ترین جا برای تعیین آن همین قانونی است که در مجلس شورای اسلامی در دست بررسی است. در سال‌های گذشته به دلیل اینکه اصلاح قانون پولی و بانکی در دستور کار مجلس نبود، نظام ارزی کشور در قوانین برنامه‌های پنج‌ساله توسعه تعیین می‌شد. آخرین بار نیز قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه، نظام ارزی کشور را شناور مدیریت‌شده اعلام کرد. به نظر می‌رسد قانون‌گذار آن قدر به رویه جاری عادت کرده است که از خاطر برده باید این نکته را در جای اصلی خود؛ یعنی قانون پولی و بانکی ذکر کند.

کیتان

تیراختلاف افکنی مدعیان اصلاحات به‌سنگ خود

● طی روزها و هفته‌های گذشته، برخی مدعیان اصلاحات و رسانه‌های زنجیره‌ای، دستور کار خود را ایجاد تفرقه و القای قدرت‌طلبی در جریان انقلابی قرار داده بودند. با این حال، شب سه‌شنبه، علیرضا زاکانی منتخب مردم قم و گزینه جدی ریاست مجلس یازدهم، انصراف خود را از کاندیداتوری برای ریاست مجلس یازدهم اعلام کرد... کناره‌گیری زاکانی از نامزدشدن برای ریاست مجلس، اقدام وحدت‌آفرینی بود که تیر طراحان اختلاف‌افکنی در میان جریان انقلابی را به سنگ زد و با استقبال منتخبین مجلس و همچنین فعالان توبیتیرو مواجه شد... مدیرمسئول روزنامه جمهوری که طی سال‌های گذشته در برابر قدرت‌طلبی و ثروت‌اندوزی مدعیان اصلاحات و تکنوکرات‌های زرانزد و باستی‌هیلز نشینان و مافیای خودرو، ارز و سکه و ضعف و ناکارآمدی فراسکسیون امید مجلس سکوت پیشه کرده بود حالا چرتکه به دست گرفته و در همراهی با بازنگران سیاسی، از «جنگ قدرت» اصولگرایان برای ریاست مجلس و «آموزش چگونه به صندلی چسبیدن» خبر می‌دهد!

سیاست

پاسخ عباس سلیمی‌نمین به محسن امین‌زاده

قدرت ملی یا قدرت بازدارندگی؟

عکس: رفیقا رشتنی

اما نیروهای مسلح و ساختار دفاعی‌اش دچار درهم‌ریختگی شده بود؛ در نتیجه مرتب از جانب صدام با تحریک آمریکا مورد تعرض نظامی قرار می‌گرفت و در نهایت در شهریور ۱۳۵۹ با تجاوز همه‌جانبه مواجه شد؛ البته بی‌توجهی به سایر اجزای قدرت ملی، یک کشور را از درون متزلزل می‌کند. فاصله‌گرفتن از اراده مردم در اداره امور، کم‌توجهی به فرهنگ ملی و ساختار تحول فکری، از اولویت افتادن ارتقای سطح رفاه و معیشت مردم، هریک می‌توانند شکنندگی داخلی ایجاد کنند که در جای خود بحث مستقلی را می‌طلبد.

آقای امین‌زاده در مطلع بحث مدعی است: «برخلاف برخی تصورات متعارف، تحریم‌های فراملی اقتصادی هدفمند و سازمان‌یافته آمریکا علیه ایران، پیوند پیوسته‌ای با انقلاب اسلامی و دوران انقلاب ندارد. این تحریم‌ها پس از فروپاشی اتحاد (جماهير) شوروی در سال ۱۳۷۵ در آمریکا به صورت قانون درآمده، اما اجرای آن نیز پس از انتخابات سال ۱۳۷۶ ایران به مدت ۱۱ سال به تأخیر افتاده است. شروع تحریم‌های اختصاصی آمریکا نیز مربوط به اشتباه بزرگ سیاست خارجی فاجعه‌بار ایران از سال ۱۳۸۴ است که منجر به ارجاع پرونده هسته‌ای ایران به شورای امنیت سازمان ملل و تحریم‌های اجماعی علیه ایران از سال ۱۳۸۵ شد» (استراتژی بازدارندگی، روزنامه

از این قانون مستثنا شد؛ ازجمله فعالیت توتال در ایران یا فروش قطعات هواپیمای بوئینگ برای هواپیماهایی که پیش از تحریم به جمهوری اسلامی ایران فروخته شده و هنوز تحت ضمانت است و... .

معلوم نیست ادعای ۱۱ سال تعلیق قانون داماتو از سوی نویسنده از کجا استخراج شده است؛ البته اثبات جایگاه اصلاح‌طلبان نزد کاخ سفید می‌تواند تفاسیر مختلفی در پی داشته باشد، اما تلاش نویسنده برای القای این منظور که در دوران تسلط این جریان بر قوه مجریه و سپس قوه مقننه، شرایط سیاسی و اقتصادی کشور به صورت چشمگیری خوب بوده، کاملاً روشن است.

بهرتر آن است که این ادعا نیز با نامه ۱۲۷ نفر از نمایندگان اصلاح‌طلب مجلس ششمین منسجیده شود. در آن نامه که خطاب به رهبری برای کرشش در برابر گردن‌کشی‌های بوش پسر به نگارش درآمده بود، می‌خوانیم: «شاید در تاریخ پرفرازونشیب

معاصر ایران، هیچ زمانی را به حساسیت امروز نتوان یافت. تنها با تسامح می‌توان وضعیت ایران را در زمان اشغال در جنگ جهانی دوم... با وضع کنونی قابل مقایسه دانست... اما شاید دوره کنونی از این لحاظ بی‌مانند باشد که شکاف‌های سیاسی و اجتماعی با تهدید خارجی و برنامه آشکار دولت ایالات متحده آمریکا (به‌عنوان قدرتی که در برابر خود مانعی نمی‌بیند) برای تغییر نقشه ژئوپلیتیک منطقه هم‌زمان شده و نظام ناچار به کش و واکشش در برابر این برنامه است... اگر جام زهری باید نوشید، قبل از آنکه کیان نظام و مهرتر از آن، استقلال و تمامیت ارضی کشور در مخاطره قرار گیرد، باید نوشیده شود» (نامه ۱۲۷ نماینده مجلس ششمین) به مقام رهبری، ۳۱ اردیبهشت ۱۳۸۲). با این تفاسیر و احساس ضعف مطلق در برابر بیگانه به چه می‌توان باید؟!

خامساً نویسنده می‌کوشد در نهایت با تېرته آمریکا، همه دلایل خصومت این کشور علیه ملت ایران را متوجه «اشتباه بزرگ سیاست خارجی فاجعه‌بار ایران از سال ۸۴» کند. به این ترتیب مبدا خصومت‌های کاخ سفید علیه ایران، نه از فردای پیروزی ملت در ۲۲ بهمن ۵۷، بلکه بعد از روی کار آمدن دولت نهم آن‌هم به دلیل فاجعه‌بار عمل‌کردن عنوان می‌شود. قابل تأمل اینکه دولت اصلاحات و مجلس ششم و با وجود همراهی‌های بسیار با زیاده‌طلبی‌های آمریکا، ازجمله تعلیق کامل غنی‌سازی و متوقف‌کردن فعالیت‌های صلح‌آمیز هسته‌ای ایران و تردادن به گفت‌وگوهای انتقادی اروپا و... هیچ‌گونه امتیاز در‌خور توجهی کسب نکردند؛ در نتیجه در سال پایانی دولت اصلاحات به تعلیق پایان داده شد و همین امر موجب ارجاع پرونده هسته‌ای ایران به شورای امنیت سازمان ملل شد. بنابراین اگر عمر دولت آقای خامنه‌ای ادامه داشت، اولین قطعه‌نامه این شورا که واکنشی بود به پایان تعلیق، به نام دولت بعدی به ثبت نمی‌رسید؛ البته این به معنای تأیید بی‌تدبیری دولت نهم در عدم انجام اقدامات مؤثر برای جلوگیری از اجماع در شورای امنیت نیست. نکته حائز اهمیت این است که این دیپلمات سابع از اقتصاددان امروز، به‌صراحت هدف خود را از نگارش مقاله در این جمله مشخص کرده است: «ایران برای توسعه اقتصادی خود شدیداً نیازمند مناسبات اقتصادی متنوع و گسترده، به‌ویژه با کشورهای موفق مشرق‌زمین است و شرط قطعی این مناسبات گسترده و به‌شدت ضروری و مفید با شرق، حل مناقشات ایران با امریکاست» (روزنامه شرق). در این زمینه باید گفت دولت آقای روحانی به‌عنوان دولت برگشیده اصلاح‌طلبان، با همین فکر در پی «حل مناقشات» برآمده، اما نتیجه آن پشت‌پازدن کاخ سفید به توافقات مکتوب بود؛ توافقاتی که برای نیل به آن، بسیاری از امور کشور مدتها به حالت تعلیق درآمده بود. اکنون در شرایطی که رئیس‌جمهور آمریکا با توجه واردآوردن فشار بیشتر برای توقف فعالیت‌های دفاعی ایران، بحث بازگشت به برجام را مطرح می‌کند، آیا می‌توان به سهولت پذیرفت که برخی سیاسیون، بدون الهامات خاص، برقراری همه مناسبات اقتصادی با دولت‌ها را منوط به ارتباط با «آقای ترامپ» به‌عنوان نماد لجام‌کسیختگی در همه زمینه‌ها عنوان می‌کنند؟

ایران دست‌کم در آزمون جهانی کرونا، به‌خوبی نشان داد هرگز در سخت‌ترین شرایط، سرمایه‌گذاری در زمینه زیرساخت‌های جامعه و تقویت اقتصاد ملی را از نظر دور نداشته است. صرف‌نظر از نام‌گذاری سال‌های اخیر که عمدتاً نگاه به تقویت بنیان‌ها و توان اقتصادی کشور دارد، ایران در مواجهه با بحران کرونا نشان داد در اوج تحریم‌های شکننده، توانسته است سرمایه‌گذاری‌های مؤثری در زمینه بهداشت، آموزش، پژوهش و نوآوری و... داشته باشد؛ اموری که همان کشور «راه‌گشا» از دید امتثال آقای امین‌زاده، در آن حقیرانه عمل کرد و حاصل سیاست کاستن مداوم از بودجه‌های رفاهی و افزودن بر بودجه‌های نظامی برای زورگوئی بر ملت، در منظر قضاوت همگان قرار گرفت. آیا این مقاله و برخی بی‌بانه‌های اخیر را می‌توان تلاش‌هایی از سر استیصال برای مخدوش‌کردن این شناخت پنداشت؟

اگهی فقتان سند مالکیت پلاک ثبتی ۸۸/۳۹۵۹۳ پخش ۱۱تهران

نظر به اینکه خاتم فروغ فروغی (وکیل پایه یک دادگستری) وکیل مع الواسطه خاتم سارا دانشپور برابر وکالت نامه شماره ۵N۹۱۱J۵۵۱ مورخ ۹۶/۰۵/۰۸ سفارت جمهوری اسلامی ایران – استکهلم و وکالتنامه دادگستری شماره چاپی ۱۱۷۳۲۰ برابر برگ تقاضا به شماره وارده ۰۳۲۳۵۷ مورخ ۹۸/۱۰/۲۴ با تسلیم دو برگ استشهاده محلی مدعی فقتان سند مالکیت شش دانگ یکمستگاه آپارتمان واقع در غرب طبقه همکف بمساحت ۹۱/۵۸ مترمربع قطعه اول تفکیکی بنشنام انباری قطعه ۵ بمساحت ۲۸/۸ مترمربع به پلاک ثبتی شماره ۳۹۵۹۳ فرعی از ۸۸ – اصلی مفروز و مجزی شده از پلاک ۱۱۴۸۰ فرعی از اصلی مذکور واقع در پخش ۱۱تهران ذیل ثبت شماره ۲۹۰۷۰۲ صفحه ۲۸۷ دفتر ۱۰۶۸ املاک بنام آقای جواد نوری ثبت و تحت چاپی شماره ۵۴۵۸۲۴ صادر شده است.) که دراجرای دستورالعمل شماره ۱۰/۵۴۹۲۷ مورخ ۱۳۸۵/۰۸/۳ اداره کل ثبت اسناد و املاک استان تهران مورد ثبت به صفحه ۲۹۹ دفتر جلد ۱۳۵۲ به شماره ثبت ۱۵۴۱۰۰ تهرانپارس اصلاح و منتقل گردید) سپس برابر سند قطعی شماره ۱۲۷۹۱ مورخ ۷۸/۷/۲۶ دفترخانه ۱۱ تهران به سارا دانشپور منتقل شده است و برابر استشهادهی ابزاری به شماره ۲۳۸۲۴ مورخ ۹۸/۱۰/۲۴ مورخ ۹۸/۱۰/۲۴ مورخ ۹۸/۷/۲۶ تهران بملت سهل انگاری مفقود گردیده، فلذا درخواست صدور المثنی سند مالکیت پلاک موصوف را نموده است. لذا مراتب در اجرای ماده ۱۲۰ آیین نامه قانون ثبت در یک نوبت در یکی از روزنامه های کثیرالانتشار اگهی می شود تا چنانچه کسی مدعی انجام معامله نسبت به ملک مذکور می باشد و یا ادعای وجود اصل سند مالکیت نزد خود را دارد، از تاریخ انتشار این اگهی ظرف مهلت ۱۰ روز اعتراض خود را به انضمام اصل سند مالکیت به این منطقه ارائه نماید تا مورد رسیدگی قرار گیرد. بدیهی است اصل سند پس از رویت و ملاحظه به ارائه کننده آن اعاده خواهد شد. شمتا به اعتراضات بدون سند مالکیت ترتیب اثر داده نمی شود. البتهایه درصورت عدم وصول واخواهی ظرف مدت مقرر قانونی، المثنی سند مالکیت پلاک مرقوم صادر و به متقاضی تسلیم خواهد شد.

رئیس اداره ثبت اسناد و املاک تهرانپارس م الف ۱۰۱۳۶

سند مالکیت موتور سیکلت پيشرو پيام ۱۳۵ رنگ آبی مدل ۱۳۸۹ به شماره پلاک ۱۶۶۵۱ ایران ۱۱۲ و شماره موتور NCR13559303228 و شماره تنه 135H8910566***NE0 به نامقاسم زاهدی طلب مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

مدرک کارشناسی فارغ التحصیلی اینجانب بیتا سیف الدینی فرزند محمدحسین به شماره شناسنامه ۱۹۹۸ صادره از تهران در مقطع کارشناسی رشته اقتصاد بازرگانی صادره از واحد دانشگاهی تهران جنوب به شماره ۸۰۱۴۱۱۳۳۷۸۷ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می باشد. از یابنده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب به نشانی تهران، خیابان کریمخان زند، خیابان ایرانشهر شمالی، نبش آذرشهر پلاک ۲۰۹ و یا کدپستی ۱۵۸۴۷۱۵۴۱۴ ارسال نماید.

مدرک کارشناسی فارغ التحصیلی اینجانب مر ضیه اصغری طرقي فرزند حسین به شماره شناسنامه ۴۲۹۹۹ صادره از تهران در مقطع کارشناسی رشته مهندسی تکنولوژی معماری صادره از واحد دانشگاهی تهران جنوب مفقود گردیده است و فاقد اعتبار میباشد. از یابنده تقاضا میشود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب به نشانی تهران - خیابان کریمخان زند - خیابان ایرانشهر شمالی - نبش آذر شهر پلاک ۲۰۹ و یا کدپستی ۱۵۸۴۷۱۵۴۱۴ ارسال نماید.

ارتباط با روزنامه شرق

SHARGHLINE@SHARGHDAILY.IR

سند کمپانی خودرو کامیونت ون نیشان رنگ آبی روغنی مدل ۱۳۸۸ به شماره موتور 479966 و شماره شاسی NAAP03ED3BJ462698 به نام احسان سمیعی ز فرقندی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

ادامه از صفحه ۵

تکرار تجربه ناموفق در کشور

۵ نقطه قوت لایحه مشارکت عمومی - خصوصی و اصلاحات آن

بر اساس بررسی‌های مرکز پژوهش‌های مجلس، نقاط قوت لایحه مشارکت عمومی - خصوصی و اصلاحات انجام‌شده از سوی کمیسیون عمران مجلس عبارت‌اند از:

- ۱- اجازه ارجاع به داورى در اختلافات قراردادی و همچنین سایر روش‌های حل اختلاف و توجه به مسئله ایجاد شعب خاص تخصصی در قوه قضائیه (موضوع مواد (۲۶) و (۲۷))
۲. شفافیت و دسترسی متقاضیان به اطلاعات طرح‌ها و پروژه‌ها (موضوع مواد (۵)، (۸) و (۹))
۳. انتفاعی‌سازی پروژه‌های عمرانی (موضوع مواد (۲۹) و (۳۰))
۴. تبیین روش‌ها و الزامات قراردادهای مشارکت (مواد (۱۲)، (۱۳) و (۱۴))
۵. نهاده‌سازی جهت تسهیل و تعمیق مشارکت عمومی- خصوصی (مواد (۵)، (۸) و (۹)).

۹ ایراد گزارش کمیسیون عمران در باره لایحه مشارکت عمومی- خصوصی

بر اساس بررسی‌های بازوی کارشناسی مجلس، اشکالات و کاستی‌های گزارش کمیسیون عمران مجلس در رابطه با لایحه مشارکت عمومی- خصوصی عبارت‌اند از:

- ۱- یکسان‌انگاری فرایند مشارکت عمومی و خصوصی انواع پروژه‌های عمرانی
۲. در نظر نگرفتن ضمانت‌های اجرایی لازم جهت شناسایی پروژه‌های مستعد مشارکت و معرفی آنها
۳. تشکیل یک شورای ملی ضروری اما ناکارآمد (موضوع ماده (۵))
۴. جایگزینی دستورالعمل به‌جای قوانین معاملات دولتی و قانون مناقضات (موضوع ماده (۱۰))
۵. تعریف مضیق از طرف خصوصی (موضوع ماده (۱))
۶. حل‌نشدن مشکل تأمین مالی زیرساخت در فرایند مشارکت عمومی - خصوصی
۷. عدم برنامه‌ریزی مدون برای کنترل تعهدات دولت ذیل قراردادهای مشارکتی (ماده (۲۲))
۸. ناکارآمدی سازوکار در نظر گرفته‌شده برای صندوق توسعه و ضمانت مشارکت عمومی- خصوصی (موضوع ماده (۲۱))
۹. عدم رفع مشکلات حاد تأمین اجتماعی در قراردادهای مشارکتی (ماده (۲۸)).

همچنین بر اساس بررسی‌های این مرکز پژوهشی، ملاحظات حقوقی این لایحه و اصلاحات آن عبارت‌اند از:
۱- «مغایرت با سیاست‌های کلی برنامه ششم توسعه به دلیل استفاده از منابع صندوق توسعه ملی (مغایر اساسنامه صندوق توسعه ملی و سیاست‌های کلی برنامه ششم توسعه)

۲. مغایرت با قانون برنامه ششم توسعه به دلیل افزایش معافیت‌های مالیاتی (مغایر با بند «الف» ماده (۶) قانون احکام دائمی برنامه‌های توسعه)».

اشکالات لایحه مشارکت عمومی- خصوصی

در بخش جمع‌بندی گزارش بازوی کارشناسی مجلس آمده است: «لایحه مشارکت عمومی - خصوصی تلاشی است برای تدوین یک قانون جامع و مانع به‌منظور رفع چالش‌هایی که در اجرای قوانین متعدد و پراکنده در زمینه توسعه مشارکت عمومی - خصوصی در سال‌های گذشته شناسایی شده است. این لایحه دارای نقاط قوتی است که با اصلاحاتی که در کمیسیون عمران در آن صورت گرفته، به‌خوبی بخشی از چالش‌های این حوزه را راه‌گشایی کرده است. با این وجود، در لایحه و متن نهایی کمیسیون به بخشی از چالش‌ها نیز صرفاً اشاره شده و راهکاری جهت رفع یا حل آن چالش‌ها مطرح نشده است. به نظر می‌رسد یکی از علت‌هایی که این لایحه، تهیه و تصویب آن شده و دستورالعمل (در زمینه موضوعاتی اساسی که اساساً شایئت حکم قانونی دارند و در سطح آیین‌نامه و دستورالعمل نیستند) را لازم دیده است، همین امر باشد که با راهکاری قانونی برای رفع یا حل آن مشکلات تدبیر نشده با اتفاق نظری بر سر آن موضوعات وجود نداشته و در نتیجه، پرداختن به این موضوعات به آینده موکول شده است. با توجه به نکات مطرح‌شده در بخش‌های قبل گزارش، لایحه مشارکت عمومی - خصوصی دارای ایراده‌ا و چالش‌هایی است که امکان برطرف‌کردن آنها وجود دارد و عدم برطرف‌شدن برخی از آنها مانند محور بسیار مهم نحوه انتخاب طرف خصوصی (فرایند ارجاع کار)، اعطای این اختیار به دستورالعمل‌هایی که در آینده تدوین خواهند شد، می‌تواند مشکلات متعددی را به همراه داشته باشد. به عبارتی، اهمیت مشکلات ذکرشده به حدی است که می‌تواند همه دستاوردهای لایحه مشارکت و اصلاحات انجام‌شده از سوی کمیسیون تخصصی را تحت‌الشعاع قرار دهد و این موضوع را به تجربه‌ای ناموفق در کشور تبدیل کند. با توجه به جمیع نکات مطرح‌شده، لازم است قبل از هرگونه تصمیم‌گیری درباره تصویب آزمایشی این لایحه، در مرحله اول اشکالات ذکرشده برطرف شود. پس از برطرف‌شدن مشکلات ذکرشده، می‌توان درباره اینکه این لایحه به صورت قانونی آزمایشی مورد استفاده قرار بگیرد یا از همان ابتدا به صورت قانونی دائمی تصویب شود، تصمیم‌گیری کرد. در صورت عدم انجام اصلاحات و بر اساس گزارش فکلی کمیسیون عمران، پیشنهاد می‌شود با درخواست رسیدگی به لایحه مشارکت عمومی - خصوصی طبق اصل هشتادوپنجم (۸۵) قانون اساسی موافقت نشود.